

Τελετή Λήξεως των Ιερατικών Συνάξεων της Ι. Μ. Ελευθερουπόλεως 2024-2025

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως](#)

Η τελετή λήξεως των μηνιαίων Ιερατικών Συνάξεων της Ιεράς Μητροπόλεως Ελευθερουπόλεως κατά το κατηχητικό έτος 2024 - 2025, πραγματοποιήθηκε χθες στην Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου, παρουσία του Σεβασμιωτάτου [Μητροπολίτη Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου](#) και σύσσωμου του ιερού Κλήρου της Μητροπόλεως.

Αρχικώς τελέσθηκε η ακολουθία του Όρθρου και η Θεία Λειτουργία ιεουργούντος του Πρωτοσυγκέλλου της Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Μπένου μετά του Διακόνου π. Αθανασίου Γουσίδη, συμπροσευχομένων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου και των λοιπών Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως. Εν συνεχεία ο Σεβασμιώτατος ετέλεσε τρισάγιο στο τάφο του Πνευματικού πατρός και κτήτορος της Ιεράς Μονής Μακαριστού π. Φιλίππου και εν

συνεχεία στους τάφους της αιμνήστου καθηγουμένης της Ιεράς Μονής Λυδίας Μοναχής και της Μοναχής Μακρίνης. Μετά το καφέ που εδόθη στο Αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής πραγματοποιήθηκε η Ιερατική Σύναξη στο παρεκκλήσιο του Γενεθλίου της Παναγίας.

Στο κλείσιμο του ετήσιου αυτού κύκλου, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε με **θεολογική και ποιμαντική ευαισθησία το θέμα «Ο Ζηλωτής Κληρικός»**, εστιάζοντας στον γνήσιο, φωτισμένο ζήλο ως αναπόσπαστο στοιχείο της ιερατικής ταυτότητας και διακονίας. Ο Σεβασμιώτατος άνοιξε την εισήγησή του με μια αναλυτική προσέγγιση της λέξης ζήλος, τονίζοντας ότι πρόκειται για έννοια πολυσήμαντη: Ο ζήλος μπορεί να είναι καρπός της πίστης και της αγάπης προς τον Θεό, εκφραζόμενος μέσα από την αυτοθυσία, την υπακοή και την αγάπη προς τον άνθρωπο. Όταν όμως στερείται διάκρισης και επίγνωσης, μετατρέπεται σε στείρα επιμονή, πνευματικό εγωισμό και φανατισμό.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον Προφήτη Ηλία, ως κλασικό παράδειγμα ζηλωτού στην Παλαιά Διαθήκη, εκφράζοντας το πάθος του για την καθαρότητα της πίστεως και την αποκατάσταση της τιμής του Θεού ανάμεσα στον αποστατημένο λαό Ισραήλ. Τόνισε ότι ο ζήλος του προφήτου δεν είναι εγωιστικός, αλλά πηγάζει από βαθιά αγάπη και πίστη. Πρόκειται για έναν ζήλο που τελικά συνοδεύεται από Θεοφάνεια – όταν ο Κύριος του αποκαλύπτεται «καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὖρας λεπτῆς, κἀκεῖ Κύριος».

Στην Καινή Διαθήκη, ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τον Απόστολο Παύλο, ο οποίος ομολογεί πως πριν γνωρίσει τον Χριστό υπήρξε ζηλωτής του Νόμου (Γαλ. 1:14), όμως αυτός ο ζήλος ήταν «χωρὶς ἐπίγνωσιν» και τον οδήγησε σε διωγμό της Εκκλησίας. Μετά τη μεταστροφή του, ο ζήλος του φωτίζεται από την Χάρη και γίνεται κινητήρια δύναμη αποστολικής διακονίας και θυσίας.

Ο Σεβασμιώτατος επίσης παρουσίασε και τις σχετικές **διδασκαλίες των Πατέρων της Εκκλησίας**: όπως ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μιλά για τον «καλόν ζήλον», που δεν κατακρίνει, δεν φανατίζει, αλλά οικοδομεί και θερμαίνει την Εκκλησία. Αναφέρθηκε επίσης και στους κινδύνους του «ζηλωτισμού» – της στρεβλής, χωρίς ταπείνωση και υπακοή, χρήσης του ζήλου, που μπορεί να οδηγήσει στην πλάνη, στη διχόνοια και στον αυτονομημένο φανατισμό.

Συγκινητική ήταν η αναφορά του Σεβασμιωτάτου στον Άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως, ο οποίος ξεχωρίζει δύο ειδών ζήλου: «Ο ζήλος με επίγνωση φλογίζει την καρδιά χωρίς να κατακαίει. Ο δε χωρίς επίγνωση, είναι σαν φωτιά που τυφλώνει, αντί να φωτίζει». Ο φωτισμένος ζήλος χαρακτηρίζεται από πνευματική ωριμότητα, ταπείνωση, αγάπη και διάκριση – αρετές που καθιστούν

τον ιερέα αληθινό όργανο της Χάριτος του Θεού.

Ο Σεβασμιώτατος έκλεισε την ομιλία του καλώντας όλους τους κληρικούς να είναι ζηλωτές με επίγνωση, με ευσέβεια, ειρήνη, ταπεινό φρόνημα και προσήλωση στο πρόσωπο του Χριστού και της Εκκλησίας Του.

Κλείνοντας την σύναξη, τον λόγο έλαβε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, π. Χρυσόστομος, ο οποίος, με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη, αναφέρθηκε στον θεσμό των Ιερατικών Συνάξεων ως πολύτιμο πνευματικό εργαλείο για την επιμόρφωση και την ενίσχυση του Κλήρου. Τέλος απευθυνόμενος στον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη, τόνισε: «Κατά τα 21 έτη της αρχιερατικής διακονίας Σας στην Ιερά Μητρόπολη Ελευθερουπόλεως, παραμένετε με άσβεστο ζήλο πρωτοστάτης στην επιμόρφωση των κληρικών, στηρίζοντας με συνέπεια και όραμα τον θεσμό των Ιερατικών Συνάξεων. Εύχομαι από καρδιάς ο Δομήτωρ της Εκκλησίας να σας διατηρεί υγιή στο πνεύμα και στο σώμα, ώστε να συνεχίσετε επί μακρόν αυτό το σπουδαίο και αναντικατάστατο ποιμαντικό έργο».

Μετά το τέλος της Συνάξεως επίσκοπος και ιερείς γευμάτισαν στην τράπεζα της Ιεράς Μονής που ετοίμασαν οι μοναχές.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)